

RESSÒ DE LA PARAULA

El clima i el sistema

Encara respirant els inicis d'any i, per tant, amb ganes d'engegar projectes, ens trobem notícies que no ens animen gaire. Així, a més dels vaticinis sobre la durada previsible de la crisi econòmica, ens informen que el resultat final de la cimera de Copenhague sobre el clima no ha significat un compromís seriós entre els polítics pel que fa al control i reducció de la contaminació. Una contaminació que, juntament amb els perjudicis que ens afecten a tots, té repercussions encara més greus per als països pobres.

Com ens ha recordat el papa Benet XVI en la seva encíclica *Caritat en el Veritat*, la qüestió del medi ambient forma part de l'Evangeli i, per tant, de la Doctrina Social de l'Església. Que ningú s'estranyi, perquè aquesta problemàtica és veritablement moral, per la mateixa raó que ho és el salari just, l'avortament, el dret d'associació o l'ordre polític... En efecte, hi ha una autèntica «ecologia cristiana», que es deriva de la visió del món i de la vida que tenim els cristians. Aquesta ecologia cristiana és compartida per molts, sobretot pel que fa a la conducta concreta. Un dels seus principis ve formulat pel Papa així:

«La manera com l'home tracta l'ambient influeix en la manera com es tracta a ell mateix, i viceversa» (n. 51)

Un cop més, des de la fe hem d'afirmar el compromís de promoure un veritable humanisme, posant al centre precisament l'ésser humà. Diuen que els moviments de protesta que es manifestaven pels carrers al voltant de la seu on se celebrava la cimera de Copenhague havien fet pintades per les parets i portaven pancartes, que entre altres coses deien:

«No canvieu el clima, canvieu el sistema»... «Si el clima fos un banc, ja l'haurien canviat.»

Darrere d'aquestes paraules s'endevinen, naturalment, projectes polítics i econòmics més o menys concrets. Un ecologista que s'inspirés en l'humanisme cristià, sense entrar en la validesa o no d'aquests projectes, diria:

«Canviem el sistema, canviem el banc, però, si volem canviar el clima, canviem, sobretot, la persona.»

Els cristians hauríem de sortir al carrer amb una pancarta semblant en defensa de la persona humana. Deixem parlar l'encíclica:

—Quan es respecta l'ecologia humana en la societat, també l'ecologia ambiental se'n beneficia.

—Si no es respecta el dret a la vida i a la mort natural... És una contradicció demanar el respecte a l'ambient natural, quan l'educació i les lleis no les ajuden a respectar-se a elles mateixes.

—El llibre de la naturalesa és un i indivisible, tant pel que fa a la vida, a la sexualitat, a la família... com als espais naturals, a l'explotació dels recursos naturals, en una paraula al desenvolupament humà integral.

«Natura» és una paraula que té la mateixa arrel que «néixer». Si no mirem per l'ésser humà, tot el que és des del seu naixement, com podem bastir un sistema, una política i una economia, a la mesura de l'home? Per què no buscar a la natura el que ens és permès de fer i el que hem de fer? Ella és el millor llibre, encara que avui una mica malmès.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Jornada Sacerdotal Interdiocesana a Mataró

► Els bisbes de Catalunya, amb motiu de l'Any Sacerdotal que el papa Benet XVI ha ofert a l'Església, inviten els preveres, diaques i seminaristes a la Jornada sacerdotal que se celebrarà el proper 23 de gener, participant a la basílica de Santa Maria de Mataró en l'eucaristia i el ritus de beatificació del Dr. Josep Samsó i Elias, sacerdot màrtir, que fou rector d'aquesta parròquia la qual culmina així els actes del seu mil·lenari. La cerimònia començarà a les 11.30 h i comptarà amb la participació de l'arquebisbe Mons. Angelo Amato, prefecte de la Congregació de les Causes dels Sants, i dels arquebisbes i bisbes d'un gran nombre de diòcesis. Els participants en la Jornada es poden inscriure a la secretaria general de cada bisbat.

GLOSSA

Ara és l'hora del teu salm

La pregària de petició és freqüent en la nostra relació amb Déu. No sovintegen tant, però, les pregàries de lloança i d'acció de gràcies. Lloança per la seva grandesa, per la seva providència, per la seva proximitat... Agraïment per la vida, pel seu amor, per la seva misericòrdia...

Un pare de família, encara jove, recollint una proposta del sacerdot que acompanyà un recés del seu grup de matrimonis, va escriure una adaptació del salm 136. Respectant l'inici, el continuà des de la pròpia vivència. El va cloure recollint el final de l'original. Aquest en fou el resultat: «Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Enaltiu el Déu dels déus. / Perdura eternament el seu amor. / Enaltiu el Senyor dels senyors. / Perdura eternament el seu amor.» Gràcies, Senyor, per estimar-nos i per acceptar-nos tal com som. «Perdura eternament el seu amor.» Ell creuà la Maria en el meu camí i continuarem caminant junts. «Perdura eternament el seu amor.» Ens ha beneït amb cinc fills xamosos. «Perdura eternament el seu amor.» Hem arribat a la maduresa, envoltats d'unes bones famílies i amistats. «Perdura eternament el seu amor.» M'ha donat salut, esperança i optimisme. «Perdura eternament el seu

amor.» Ha fet de la meua petitesa un gra de mostassa. «Perdura eternament el seu amor.» Gra de mostassa que creix i em fa sentir important al seu costat. «Perdura eternament el seu amor.» Amb confiança i paciència m'ha acompanyat. «Perdura eternament el seu amor.» Sempre vora meu, fins i tot en els moments més febles de la meua fe. «Perdura eternament el seu amor. / Enaltiu el Déu del cel. / Perdura eternament el seu amor.»

Aquesta pregària de lloança i acció de gràcies, experiència de pregària personal en la intimitat, des de la vida, esdevé font de lloança, d'elevació de l'esperit a Déu, des d'una confiança amorosa i joiosa. És un reconeixement a Déu per tots els seus beneficis, pel seu amor, per la seva fidelitat. Ens comunica la bondat de Déu envers els seus fills i filles i ens obre la possibilitat d'unir-nos en una mateixa lloança a Déu Pare. «Canteu al Senyor un càntic nou, lloeu-lo d'un cap a l'altre de la terra» (Is 42,10).

Pensa en la teua vida, en el pas de Déu pels teus dies. Ara és l'hora del teu salm! Gràcies, Senyor, per... «Perdura eternament el seu amor.» M'ha beneït... «Perdura eternament el seu amor...»

Enric Puig Jofra, SJ

Pensaments de sant Joan M. Vianney

► Si un condemnat pogués dir una sola vegada «Déu meu, us estimo», ja no hi hauria infern per a ell... Però, malauradament, aquesta pobre ànima ha perdut el poder d'estimar allò que havia rebut i que no va saber utilitzar. El seu cor està sec com un raïm quan ha passat sota la premsa.

► Si un condenado pudiera decir una sola vez «Dios Mío, os amo», ya no habría infierno para él... Pero desgraciadamente, esta pobre alma ha perdido el poder de amar lo que había recibido y que no supo utilizar. Su corazón está seco como un racimo cuando ha pasado bajo la prensa.

(Cura de Ars, Su pensamiento, su corazón. Barcelona 1994)

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 62,1-5)

Per amor de Sió no vull callar, no vull reposar per Jerusalem fins que aparegui com un raig de llum el seu bé, i la seva salvació com una torxa encesa. Els altres pobles veuran el teu bé, tots els reis veuran la teva glòria i et donaran un nom nou que els llavis del Senyor designaran. Seràs una corona magnífica a les mans del Senyor, i una diadema reial a les mans del teu Déu. No et podran dir més «L'Abandonada», no podran dir «La-Desolada» a la teva terra; a tu et diran «Jo-me-l'estimo», i a la teva terra «Té-marit», perquè el Senyor t'estimarà, i tindrà marit la teva terra. El qui t'haurà reconstruït et prendrà per esposa com un jove esposa una donzella; el teu Déu estarà content de tenir-te com el nuvi està content de tenir la núvia.

► Salm responsorial (95)

R. *Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.*

Canteu al Senyor un càntic nou, / canteu al Senyor, arreu de la terra; / canteu al Senyor, beneïu el seu nom. R. Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat; / conteu a les nacions la seva glòria, / conteu a tots els pobles els seus prodigis. R.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles, / doneu al Senyor honor i majestat, / tributeu al Senyor l'honor del seu nom. R.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. / Que tremoli davant d'ell tota la terra. / Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!» / Sentència amb raó les causes dels pobles. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,5-11)

Germans, els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Un, gràcies a l'Esperit, rep el do d'una paraula profunda, un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do de desglossar les veritats, un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe, un altre, el do de donar la salut als malalts, en virtut de l'únic Esperit, un altre, el do de fer miracles, un altre, el do de profecia, un altre, el do de distingir si un esperit és fals o autèntic, un altre, el do de parlar llenguatges misteriosos, un altre, el do d'interpretar-los. Tots aquests dons són obra de l'únic Esperit, que els distribueix en particular a cadascú com li sembla bé.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,1-12)

En aquell temps, se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats.

Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi». Jesús li respon: «Mare, per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meua hora». Llavors la seva mare diu als qui servien: «Feu tot el que ell us digui». Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usals entre els jueus. Cada una tenia una cabuda de quatre a sis galledes. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques». Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei». Ells la hi portaren. El cap de servei tastà aquella aigua, que s'havia tornat vi. Ell no sabia d'on era, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els vins més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor».

Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

► Lectura del libro de Isaías (Is 62,1-5)

Por amor de Sió no callaré, por amor de Jerusalén no descansaré, hasta que rompa la aurora de su justicia, y su salvación llamee como antorcha. Los pueblos verán tu justicia, y los reyes tu gloria; te pondrán un nombre nuevo, pronunciado por la boca del Señor. Serás corona fúlgida en la mano del Señor y diadema real en la palma de tu Dios. Ya no te llamarán «Abandonada», ni a tu tierra «Devastada»; a ti te llamarán «Mi favorita», y a tu tierra «Desposada», porque el Señor te prefiere a ti, y tu tierra tendrá marido. Como un joven se casa con su novia, así te desposa el que te construyó; la alegría que encuentra el marido con su esposa, la encontrará tu Dios contigo.

► Salmo responsorial (95)

R. *Contad las maravillas del Señor a todas las naciones.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / cantad al Señor, toda la tierra; / cantad al Señor, bendecid su nombre. R. Proclamad día tras día su victoria, / contad a los pueblos su gloria, / sus maravillas a todas las naciones. R.

Familias de los pueblos, aclamad al Señor, / aclamad la gloria y el poder del Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor. R.

Postraos ante el Señor en el atrio sagrado, / tiemble en su presencia la tierra toda. / Decid a los pueblos: «El Señor es rey, / él gobierna a los pueblos rectamente.» R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los corintios (1Co 12,5-11)

Hermanos: Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común. Y así uno recibe del Espíritu el hablar con sabiduría; otro, el hablar con inteligencia, según el mismo Espíritu.

Hay quien, por el mismo Espíritu, recibe el don de la fe; y otro, por el mismo Espíritu, don de curar. A éste le han concedido hacer milagros; a aquél, profetizar. A otro, distinguir los buenos y malos espíritus. A uno, la diversidad de lenguas; a otro, el don de interpretarlas. El mismo y único Espíritu obra todo esto, repartiendo a cada uno en particular como a él le parece.

► Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 2,1-12)

En aquel tiempo, había una boda en Caná de Galilea y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda. Faltó el vino y la madre de Jesús le dijo: «No les queda vino.» Jesús le contestó: «Mujer, déjame, todavía no ha llegado mi hora.» Su madre dijo a los sirvientes: «Haced lo que él os diga.» Había allí colocadas seis tinajas de piedra, para las purificaciones de los judíos, de unos cien litros cada una. Jesús les dijo: «Llenad las tinajas de agua.» Y las llenaron hasta arriba. Entonces les mandó: «Sacad ahora y llevádselo al mayordomo.» Ellos se lo llevaron. El mayordomo probó el agua convertida en vino sin saber de dónde venía (los sirvientes sí lo sabían, pues habían sacado el agua), y entonces llamó al novio y le dijo: «Todo el mundo pone primero el vino bueno y cuando ya están bebidos, el peor; tú, en cambio, has guardado el vino bueno hasta ahora.»

Así, en Caná de Galilea Jesús comenzó sus signos, manifestó su gloria y creció la fe de sus discípulos en él.

Les noces de Canà. Pintura del Giotto (vers 1406), Capella de l'Arena, Pàdua (Itàlia)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns:** (litúrgia hores: 2a setm.): 1Sa 15,16-23 / Sl 49 / Mc 2,18-22 ■ **dimarts:** 1Sa 16,1-13 / Sl 88 / Mc 2,23-28 ■ **dimecres:** 1Sa 17,32-33. 37.40-51 / Sl 143 / Mc 3,1-6 ■ **dijous:** He 10,32-36 / Sl 33 / Jn 17,11b-19 ■ **divendres:** 1Sa 24,3-21 / Sl 56 / Mc 3,13-19 ■ **dissabte:** 2Sa 1,1-4.11-12. 19.23-27 / Sl 79 / Mc 3,20-21 ■ **diumenge** vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Ne 8,2-4a.5-6.8-10 / Sl 18 / 1Co 12,12-30 (o bé: 12-14.27) / Lc 1,1-4;4,14-21.

En les lectures d'aquest diumenge el simbolisme nupcial ocupa un lloc privilegiat. Isaïes, en línia amb la tradició profètica anterior, utilitza la imatge esponsalícia per expressar la relació entre Déu (l'espòs) i el seu poble Israel (l'esposa). En el Nou Testament la història d'amor entre Déu i Israel troba la seva plena realització en Jesús. És el temps de les noces messiàniques entre Jesús i l'Església, la seva esposa.

L'evangeli d'avui ens presenta la imatge de Jesús-espòs. El relat de les noces de Canà no és només la descripció del *signe* que Jesús ha realitzat en ocasió del casament d'uns amics

seus sinó que amaga un significat molt més profund, invisible per a aquells que no tenen fe. A diferència de la multiplicació dels pans, del cec de naixement o de la resurrecció de Llätzer, aquí l'evangelista Joan no dona cap explicació d'allò que ha succeït. El lector o lectora haurà de descobrir el significat del *signe* sense l'ajut de l'autor. A nivell simbòlic, els esposos són Jesús i Maria, la seva mare. De fet, les noces de Canà representen les noces messiàniques entre Jesús i la «filla de Sió», que en el nostre relat està representada per la mare de Jesús i al mateix temps pels seus deixebles. Amb el signe de l'aigua transformada en vi,

Jesús inaugura la nova aliança, és a dir, l'aliança entre Déu i la humanitat: Déu vol que els homes es converteixin en el seu poble i entrin en comunió amb Ell.

Aquest primer *signe* prodigiós de Jesús genera la fe dels deixebles que, com diu l'evangelista, «cregueren en ell». Més que posar en relleu la capacitat taumatúrgica de Jesús, el relat de les noces de Canà revela l'amor del Crist que ve a portar-nos la joia messiànica, aquella joia que dura per sempre.

Que aquesta pàgina de l'evangeli faci créixer la nostra fe i ens ajudi a aprofundir cada vegada més en el misteri de Déu.

Dra. Núria Calduch-Benages

COMENTARI

Creure en Jesús

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

Mística i litúrgia

Voldria fer una valoració humil i evangèlica de la *mística*, la qual, però, en l'Església, ocupa un lloc menys general i més subjectiu que la celebració litúrgica, *casa comuna* de tots els creients, feta de paraula i de símbols. Aquí prenc el mot *mística* en el seu sentit més ampli i universal: desig de Déu, de la seva presència i de la seva comunió; impuls del coneixement i amor de Déu al creient i del creient a Déu.

Ara bé, la mística cristiana sap molt bé que «a Déu ningú no l'ha vist mai» (Jn 1,18), «ni és capaç de veure» (1Tm 6,16). Ja ho afirmava l'Èxode 33,20: «No podràs veure la meua cara perquè qui em veu no pot continuar vivint».

En el règim de l'Encarnació de la Paraula de Déu, veiem Déu en la mediació de Jesucrist, el Fill que assumeix la carn de l'ésser humà, i en l'enigma i mirall (cf. 1Co 13,11) de la Paraula i dels símbols sacramentals de la divina litúrgia que Crist ha desplegat com quelcom d'universal per acollir la comunitat creient.

No menyspreo pas la via *mística*, engegada a partir del desig de Déu; fins i tot la incloc en la celebració. La mística és més subjectiva perquè arrenca de l'anhel del cor, mentre que la celebració litúrgica és com una catedral invisible, i ensem visible, que, de Crist, baixa al nostre espai i al nostre temps per donar-nos la presència de Déu.

Del que he dit, en voldria treure tres conclusions:

1. Fer teologia al defora de la catedral de la litúrgia és com amuntegar paraules sobre paraules. Congar va quedar curt quan va dir que la seva teologia devia el 50% a la litúrgia.
2. Valdria la pena explicar bé, ja en la catequesi infantil, que el cristià viu amarant en la litúrgia que té per centre l'eucaristia del diumenge, al llarg de l'any, roda del temps.
3. En l'any litúrgic hi ha lloc per a la mística ja que hi escoltem la Paraula de Déu i li agraïm els sacraments que ens endinsen en la comunió amb Ell.

Josep M. Rovira Belloso

(La fe cristiana en la societat actual, Edicions 62)

CAMINS VERS LA LLIBERTAT

No acuis ningú falsament

Amb el vuitè manament —no mentir— Déu protegí la dignitat i el dret de tota persona contra la tendència a tergiversar el dret i donar un fals testimoni. Perquè amb un fals testimoni hom pot enfonsar una persona.

Precisament en la nostra societat de la comunicació, en la qual les paraules en uns pocs segons van d'un cap de món a l'altre, el vuitè manament constitueix un important requeriment a emprar un llenguatge que serveixi a la veritat i no a la mentida, que redreci la persona en lloc de doblegar-la. El vuitè manament ens vol sensibilitzar quan estem en perill de tòrcer la veritat, de dir sobre el nostre proïsme quelcom que interessa els altres i que a mi em va bé, encara que no correspongui totalment a la veritat.

El vuitè manament vol invitar-nos a ésser sincers. Diem que és sincera una persona que no menteix. És sincer aquell qui manifesta un comportament honorable i és sensible a la pròpia honorabilitat i a la dignitat de l'altre. El qui és sincer honora l'altre. Mai escamparà rumors sobre altres persones. Hom pot confiar-hi. La persona sincera és clara i dreta i al seu costat hom se sent honorat i dignificat.

La sinceritat protegeix la vida, tant la pròpia com l'aliena. I protegir la vida i protegir la llibertat constitueix, a fi de comptes, la finalitat que tenen tots els deu manaments. Déu volia indicar-nos com podíem viure en llibertat uns amb altres. La vertadera llibertat només és possible quan hi ha sinceritat i veracitat. Jesús diu: «La veritat us farà lliures» (Jn 8,32).

Solament quan estem en la veritat i ho estem realment enfront de nosaltres mateixos i dels altres, sentirem aquella llibertat que Jesús ens volia dir amb la seva vida i la seva missió. Jesús ens invita a parlar d'una manera clara i creïble, cosa que és el fonament d'una convivència reeixida.

Anselm Grün

(Els deu manaments, Editorial Claret)

SANTORAL

17. ✠ Diumenge II de durant l'any. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. Dilluns. Sant Volusità, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.; sant Jaume Hilari Barbal, rel. La Salle i mr.

19. Dimarts. Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audiaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumersind, prev., i Servideu, monjo, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. Dimecres. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. Dijous. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259); santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (a Catalunya, demà); beata Josepa-Maria de Santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

22. Divendres. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. Dissabte. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora; sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indoxina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

PSICOLOGIA DE LA FAMILIA

El botellón electrónico

A cuñe esta denominación hace seis años, como alternativa semántica al *botellón alcohólico*. Con el término *botellón electrónico* quise poner en

evidencia que a veces en la actitud *hogareña* de algunos adolescentes hay gato encerrado. Resulta que a veces, con todos los artilugios electrónicos que hoy se le ofrecen, el joven se encierra en su *sancta sanctorum*. Se va desconectando paulatinamente de la familia, de los estudios y de los amigos *de carne y hueso*, para entregarse sumisamente al apasionante ciberespacio, con sus anónimos chats y otras posibilidades.

En su imaginación, el solitario consumidor de pantallas va elucubrando situaciones virtuales en las que él es el protagonista y viviendo esta *second life*, que al final se vuelve más auténtica que su vida real. La adicción electrónica está servida.

El joven adicto a un tipo de pantalla fácilmente se hará adicto a otras; al igual que sucede con las adicciones a sustancias químicas, en que se solapan las drogas de consumo o se asciende (*fenómeno de la escalera*) a cada una de ellas, cada vez más adictiva.

Entre los factores predisponentes para convertirse en adicto a las pantallas destacan las dificultades de relación, la falta de encaje social o escolar y la carencia de cuidados parentales (niños solitarios o *de la llave*, que cuando llegan a casa nadie les espera). Los padres han de estar atentos a los incipientes síntomas que conducen a esta adicción y han de fomentar la relación social del adolescente tímido e inhibido que rehúsa los contactos con sus amistades o con grupos y asociaciones juveniles propias de su edad.

Dr. Paulino Castells

(Psicología de la familia, Ed. Ceac, Barcelona 2008)

ENTREVISTA

JAVIER VELASCO ARIAS

Bíblia i diners

El tradicional Concurs Bíblic canvia de nom. Coincidint amb la desena edició passa a denominar-se *Premi Edith Stein d'Assaig Bíblic* «per definir molt millor el seu sentit». L'objectiu és premiar l'esforç de fer una lectura actual dels textos de la Bíblia, una oportunitat per acostar-s'hi. Ha adoptat el nom d'Edith Stein perquè aquest nom «identifica la nostra intenció de diàleg entre diferents realitats, on la Bíblia és una Paraula privilegiada», afirma Javier Velasco, professor de Bíblia, membre del Centre Edith Stein i del jurat del premi.

Diners i treball a la Bíblia. Quina relació hi ha entre aquests dos conceptes?

Tant els diners com el treball són dues realitats interrelacionades en la nostra vida quotidiana. I, lògicament, també hi estan presents en els diferents llibres de la Bíblia. Els diners són una realitat ambigua: és una cosa que necessitem, principalment, per cobrir les nostres necessitats bàsiques, però, al mateix temps, és causa de grans injustícies. La relació entre diners i treball, en un temps com el nostre de crisi global, és un context privilegiat de discerniment. I la Paraula de Déu també suggereix respostes.

El premi és una bona manera de fomentar l'interès per la Bíblia entre els joves...

Entre els joves i les persones de qualsevol edat. Tots estem convidats a acostar-nos a la Bíblia, a conèixer-la més, a entusiasmar-nos amb el seu missatge... En les Escriures no trobarem *receptes màgiques*, però sí propostes que ens ajudin en les dificultats i interrogants diaris.

Quines característiques ha de tenir i què és el que més es valora de l'assaig?

La idea és presentar un treball individual o en grup sobre el tema proposat, amb una extensió mínima de deu pàgines, abans del 16 d'abril de 2010. No busquem un assaig d'investigació bíblica, sinó despertar l'interès per la Bíblia. Qualsevol pot participar a partir de la seva experiència de lectura bíblica contrastada amb la vida quotidiana.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

CRÒNICA

Trobada de Nadal dels seminaristes. El passat dia 18 de desembre, els 6 seminaristes majors de la diòcesi van tenir un espai de trobada amb el bisbe Agustí i les germanes del monestir de Sant Benet. Amb la comunitat van compartir el moment de la recreació, el rés de vespres i van visitar també l'arxiu, amb el fons dels monestirs de Sta. Clara de Barcelona i de Sant Benet de Mataró. Després, es van trobar a la parròquia d'Olesa de Montserrat amb Mn. Joan Mata, rector de La Llacuna, amb el qual van poder compartir, tot sopant, el seu testimoni de vida sacerdotal de més de 50 anys.

Centenari de la parròquia de Santa Maria de Castelldefels. El passat 19 de desembre, el mateix dia que feia 100 anys de la inauguració del temple, el bisbe Agustí va presidir l'eucaristia. Una de les iniciatives realitzades durant aquest any ha estat la restauració dels frescos de Josep Serrasanta que cobreixen les parets del temple, una imatge dels quals, la del naixement, va servir com a felicitació de Nadal del bisbe i de la diòcesi.

AGENDA

Setmana de pregària per a la unitat dels cristians. Del 18 al 25 de gener se celebra aquest octavari d'oració, amb una tradició de més de 100 anys, aquest any sota el guiatge de la Paraula de Déu expressada en el verset de Lluç «...de tot això, vosaltres en sou testimonis» (Lc 24,48). A la Catedral de Sant Llorenç, divendres

ESGLÉSIA DIOCESANA

Dia Mundial de les Migracions. Avui se celebra aquesta Jornada, amb el lema «La formació dona oportunitats, eliminem diferències», per posar l'accent que tots tenim els mateixos drets i deures, que no es pot formar una societat justa i cohesionada amb classificacions dels ciutadans per motius d'origen, de cultura o de llengua i que un element bàsic per aconseguir una societat sense discriminacions és tenir les mateixes possibilitats de formació.

22 a les 19 h tindrà lloc una pregària ecumènica, amb representants de diverses esglésies presents a la diòcesi, i amb l'acompanyament litúrgic de «La Coraleta» de Masquefa.

Beatificació del Dr. Samsó. El proper dissabte, 23 de gener, a les 11.30 h tindrà lloc l'eucaristia concelebrada i ritus de la beatificació del Dr. Samsó, prevere i màrtir, a la basílica de Santa Maria de Mataró. Serà la primera celebració d'una beatificació que es farà a l'arxidiòcesi de Barcelona, seguint les disposicions de Benet XVI.

FORMACIÓ

Reunió de la Unió Espiritual de Mares. 20 de gener, 16.30 h. Començarà amb la missa i continuarà amb la conferència relacionada amb el tema d'aquest curs «Virtuts per anar creixent». Aquest dia anirà a càrrec de Mn. Anton M. Llopart, sobre «Comprendre als altres». Riera de Sant Miquel 1 bis, Barcelona.

Taller a la Cova de Manresa «Mística i alliberament». 19-21 de febrer. Conduït per Esteban Velásquez, sj, i alternant estones de silenci i diàleg, es reflexionarà sobre la possibilitat de

confluència entre la importància de la mística per al futur de la humanitat i la necessitat de l'alliberament sociopolític pendent. Informació i inscripcions: 938 720 422, recepcio@covamanresa.cat, www.covamanresa.cat.

PUBLICACIONS I WEB

Cantate et laudate paci. L'Escolania i Cor Jove d'Olesa de Montserrat, sota la direcció de Marc Tost i amb Manel Morales com a organista ha editat aquest CD de música coral. La presentació va ser el dia 20 de desembre a la parròquia de Santa Maria, amb un concert de Nadal en el qual va tocar l'orgue Lorien Santana. El CD es pot adquirir a la mateixa parròquia (15 €).

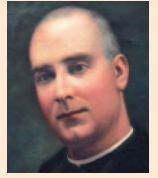

FE D'ERRATES

Full del 10-1-2010. Es va donar la notícia d'uns nous locals de Càritas a Sitges; no es troben a aquesta localitat del Garraf sinó a Vilanova i la Geltrú.

Beatificació del Dr. Samsó (3)

A les tres de la matinada del 19 de juliol de 1936, uns policies van escorcollar la rectoria de Santa Maria amb l'excusa de buscar-hi armes. Al vespre, aconsellat per la seva germana, el Dr. Samsó va abandonar la rectoria. A dos quarts d'onze de la nit, es va allotjar a la casa de la família del Sr. Joaquim Ximenes i la Sra. Teresa Quadra. L'endemà, des del seu refugi, es va ocupar de preservar tot allò possible de la parròquia. Allà es va assabentar dels diferents incendis que hi havia en convents i esglésies, i deia: «El Senyor ens ho ha donat, el Senyor ens ho ha pres. Faci's la seva voluntat». En no poder celebrar la missa, sobretot els diumenges, dirigia meditacions a la família que l'hostatjava, i pregava pels perseguits, els perseguïdors i els difunts.

La matinada del 30 de juliol de 1936, va canviar d'amagatall, per prudència, i va anar a Barcelona. En arribar a l'estació va ser reconegut per una dona que el va denunciar als milicians. Conduït per homes armats va ser portat a la presó de Mataró. Allà, hi pregava amb el breviari, feia meditació, organitzava torns per resar comunitàriament el rosari, va aprofitar la seva estada a la presó per a confessar alguns dels detinguts, convertint-se en catequista i apòstol per a tots, repartint entre els presos les coses que li portaven els qui el visitaven. En alguna ocasió va combregar i el dia abans de la seva mort es va confessar amb l'escolapi P. Josep Maria Sirés.

ECO DE LA PALABRA

El clima y el sistema

A ún respirando los inicios de año y, por tanto, con ganas de poner en marcha proyectos, nos encontramos noticias que no nos animan demasiado. Así, además de los vaticinios sobre la duración previsible de la crisis económica, nos informan de que el resultado final de la cumbre de Copenhague sobre el clima no ha significado un compromiso serio entre los políticos en cuanto al control y reducción de la contaminación. Una contaminación que, junto a los perjuicios que nos afectan a todos, tiene repercusiones aún más graves para los países pobres.

Como nos ha recordado el papa Benedicto XVI en su encíclica *Caridad en la Verdad*, la cuestión del medio ambiente forma parte del Evangelio y, por tanto, de la Doctrina Social de la Iglesia. Que nadie se extrañe, porque esta problemática es verdaderamente moral, por la misma razón que lo es el salario justo, el aborto, el derecho de asociación o el orden político... En efecto, hay una auténtica «ecología cristiana», que se deriva de la visión del mundo y de la vida, que tenemos los cristianos. Esta ecología cristiana es compartida por muchos, sobre todo en lo que concierne a la conducta concreta. Uno de sus principios viene expresado por el Papa así:

«La forma en que el hombre trata el ambiente influye en la forma en que se trata a él mismo, y viceversa» (n. 51)

Una vez más, desde la fe tenemos que afirmar el compromiso de promover un verdadero humanismo, poniendo en el centro precisamente el ser humano. Dicen que los movimientos de protesta que se manifestaban por las calles alrededor de la sede donde se celebraba la cumbre de Copenhague habían hecho pintadas por las paredes y llevaban pancartas, que entre otras cosas decían:

«No cambiéis el clima, cambiad el sistema»... «Si el clima fuese un banco, ya lo habrían cambiado.»

Detrás de estas palabras se adivinan, naturalmente, proyectos políticos y económicos más o menos concretos. Un ecologista que se inspira en el humanismo cristiano, sin entrar en la vanidad o no de estos proyectos, diría:

«Cambiemos el sistema, cambiemos el banco, pero, si queremos cambiar el clima, cambiemos, sobre todo, la persona.»

Los cristianos tendríamos que salir a la calle con una pancarta parecida en defensa de

la persona humana. Dejemos hablar la encíclica:

—Cuando se respeta la ecología humana en la sociedad, también la ecología ambiental se beneficia.

—Si no se respeta el derecho a la vida y a la muerte natural... Es una contradicción pedir a las nuevas generaciones el respeto al ambiente natural, cuando la educación y las leyes no les ayudan a respetarse a ellas mismas.

—El libro de la naturaleza es uno e indivisible, tanto en cuanto a la vida, la sexualidad, la familia... como a los espacios naturales, la explotación de los recursos naturales, en una palabra al desarrollo humano integral.

«Naturaleza» es una palabra que tiene la misma raíz que «nacer». Si no miramos por el ser humano, todo lo que es desde su nacimiento, ¿cómo podremos construir un sistema, una política y una economía, a la medida del hombre? ¿Por qué no buscar en la naturaleza lo que nos es permitido hacer y lo que debemos hacer? Ella es el mejor libro, aunque hoy un poco maltrecho.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat